

اميدواري؛ نعمتي كه خدا بر تو داد

توحيد مفضل ۱۳

خدا شناسي در كلاس امام صادق عليه السلام

براي اطلاع از موضوع بحث و فرايند آن حتماً سري به [مقالات پيشين](#) اين مجموعه بزنيد!
... امام مفضل را در انبوهي از سوال و چرا غرق مي‌كند تا او را نعمتهاي نهن الهي كه از شدت آشكاري از ديدهگان من و مفضل دور مانده آگاه سا بگويد كه ما چقدر در غفلت خود به خواب سنگين رفته‌ايم.
اما تو دوست من!

حتما اين چراها را چندبار بخوان و در آن اندیشه كن تا شايد نمي بر چشمان خواب رفته‌ي دل شده و آن را بر اين همه تجلي و ظهور [حضرت دور](#) بگشايد كه:

يار بي پرده از در و ديوار در تجلي است يا اولوالابصار

آفرينش انسان به صورت جفت (نر و ماده)

چه كسي انسان را نر و ماده آفريد، جز آنكه او را براي تناسل پديد آورد؟
چه كسي او را براي تناسل پديد آورد جز كسي كه او را اميدوار آفريد؟
چه كسي او را اميدوار آفريد و ابزار كار به او داد جز كسي كه او را كارگن خلق كرد؟
چه كسي او را كارگن آفريد جز كسي كه او را نيازمنند خلق كرد؟
چه كسي او را نيازمنند آفريد جز كسي كه اسباب رفع نياز را برايش پديد آورد؟
چه كسي اسباب رفع نياز را پديد آورد جز كسي كه ضامن رفع حاجتش شد؟
چه كسي او را در ميان آفريدهگان، با عقل و شعور ممتاز كرد جز كسي كه برايش پاداش و كيفر مقرر فرمود؟
چه كسي او را چاره داد جز كسي كه او را توان چاره انديشي عطا كرد؟
چه كسي به او چنين قدرتي داد جز آنكه بر او حجت را تمام كرد؟
چه مي‌شد اگر خداوند مو و ناخن را چنان مي‌آفريد كه رشد نكنند تا آدمي به اصلاح و کوتاه كردن نيازمنند نباشد؟
چه كسي كارهاي او را كه او قادر به چاره انديشي آنها نيست چاره کرده جز كسي كه كس قادر بر شكر واقعي او نيست؟
در آنچه گفتيم خوب اندیشه نما، آيا ذره‌اي در اين سازماندهي و نظم و ترتيب، ناهماهنگي مي‌بينی؟ براستي كه خداوند از آنچه وصف مي‌كنند پيراي است. (انعام، آيه ۱۰۰)

قلب و پیوند آن با ریه

ای مفضل! اینک قلب را برایت شرح می‌دهم:

بدان در برابر روزه‌های شش، روزه‌هایی نیز در قلب است تا قلب حرارت نگیرد. تا جایی که اگر این روزه‌ها ناهماهنگ گردند و ترتیب و تقابل را از دست بدهند نسیم و نفس به دل نمی‌رسد و آدمی هلاک می‌گردد. آیا هیچ هوشمند و خردمندی می‌پندارد که این از سر خود چنین باشد و آیا عقل او سه را تصدیق می‌نماید؟

اگر لنگه دري را ببینی که در آن لولایی است آیا آن را بیهوده می‌شماری؟ هرگز بلکه در می‌یابی که سازنده این لنگه، لنگه دیگر را نیز آفریده که با جفت شوند و به همراه یکدیگر هدفی را به انجام رسانند و سود بدهند. حیوان نیز یکتاست و عقل حکم می‌کند که برای او جفتی و ماده‌ای آفریده تا نسل او پایدار ماند.

ننگ و نفرین و مرگ باد بر کسانی که مدعی فلسفه و حکمت‌اند ولی دیدگان دلهاشان از این آفرینش شگفت کور است و تدبیر و هدفمندی را در هستی انکار کردند!

چگونگی آفرینش مخرج

اینک ای مفضل! در نعمتهایی که خداوند جل و علا در خوردن، آشامیدن و آسانی دفع زواید قرار داد اندیشه کن و درس عبرت بگیر.

آیا حکیمانه نیست که در ساختن يك سرا، دستشویی در پوشیده‌ترین جایگاه قرار گیرد؟ خداوند نیز مجرای خروجی انسان را در مخفی‌ترین جای قرار آن را در پشت او ظاهر نکرد و در جلوی بدنش نهاد. بلکه در جایی از دیدگان پوشیده است.

رانها و لگنها آن را با گوشت در بر گرفته‌اند و پوشانده‌اند. هرگاه که انسان به فضای حاجت نیازمند گشت و به آن شکلی که باید بنشیند، نشست، م چنان می‌گردد که سنگینی و فضولات را براحتی دفع می‌کند.

خداوند، والا مرتبه است، همو که نعمتهایش عیان و عطایش بی پایان است.

آفرینش شگفت دندانها

مفضل! قدری درباره دندانها ببینیش. برخی تیزند تا غذا را قطع کنند و ببرند و برخی پهنند تا غذا را بسایند و خرد گردانند. خداوند هر دو نوع را به آن داد؛ زیرا به هر دو نیاز است.

مو و ناخن و فواید آنها

باز تأمل کن در اینکه خداوند با حسن تدبیر و حکمت، مو و ناخن را آفرید.

از آنجا که این دو رشد می‌کنند و بلند می‌شوند و باید کوتاه گردند، حس ندارند تا انسان به هنگام گرفتن آنها احساس درد نکند. اگر انسان از گرفتن ناخن درد می‌کشید میان دو محذور قرار می‌گرفت: یا اینکه هر دو را رها می‌کرد تا دراز شوند و یا اینکه با دشواری و تحمل درد، آنها را کوتاه می‌کرد.

مفضل می‌گوید: به امام (علیه‌السلام) عرض کردم: چه می‌شد اگر خداوند آنها را چنان می‌آفرید که افزوده نگردند تا آدمی به اصلاح و کوتاه کردن نیاز نداشته باشد؟

اگر لنگه دري را ببینی که در آن لولایی است آیا آن را بیهوده می‌شماری؟ هرگز

بلکه در می‌یابی که سازنده این لنگه، لنگه دیگر را نیز آفریده که با هم جفت شوند و به همراه یکدیگر هدفی را به انجام رسانند و سود بدهند

امام (علیه‌السلام) فرمود: خداوند متعال در این کار، نعمتهایی نهاده که آدمی از آنها آگاه نیست تا سپاس گوید. آگاه باش! دردهای بدن با خروج منافذ بدن و با خروج ناخن از سر انگشتان خارج می‌گردد؛ از این رو به انسان فرمان داده شده که هر هفته با نوره مالیدن و مو تراشیدن و کوتاه کردن ناخنها به این کار اقدام کند. این کار باعث می‌شود که موی و ناخن با شتاب بیشتری برویند و دردها و بیماریها را سریعتر خارج کنند. اگر شخص چ نکند، رشد آنها کوتاه و اندک می‌شود، در نتیجه، دردها در بدن می‌ماند و بیماریهای مختلف پدید می‌آید.

نیز از رویش مو در چند جای بدن که وجود آن برای انسان مایه رنج و زیان است جلوگیری شده. اگر مو در دیدگان می‌رویید آیا آدمی نابینا نمی‌شد؟ در دهانش می‌رویید آیا خوردن و آشامیدن انسان دشوار و بی لذت نمی‌گشت؟ اگر در کف دست رشد می‌کرد آیا انسان از لمس درست اشیا و برخی از کارها باز نمی‌ماند؟ پس نیک بنگر که چگونه در جایی که سود و مصلحتی در کار نیست نرویده. اینها مخصوص انسان نیست، بلکه در چهارپا درندگان نیز چنین است؛ از این رو با اینکه بدن آنها از مو پوشیده است و لیکن این مناطق، دقیقاً به خاطر آنچه که ذکر شد، مویی بر آنها نیست. اندیشه کن که چگونه آفرینش از هر خطا، زیان و ناهماهنگی به دور است و یکسره حکمت و تقدیر است و مصلحت و سود.

با تصرف از کتاب: توحید مفضل؛ ترجمہ ی نجفعلی میرزایی

آخرین نظرات کاربران

sorahiah

سلام.

بسیار عالی .

متشکر

یا هو

پنج شنبه ۱۳۸۷/۴/۶-۰۰:۴۰

آدرس این مطلب :

[tp://tebyan.net/Religion_Thoughts/Articles/TheInfallibles/ImamSadiq/2008/6/26/69032.html](http://tebyan.net/Religion_Thoughts/Articles/TheInfallibles/ImamSadiq/2008/6/26/69032.html)

نمایش عکس ها

بستن صفحه

چاپ